

వీరాయి

వీరాయి పోరాటాన్ని అక్కడే పిల్లవాడి భావం అన
వెత్తిన వెయ్యివందల, తన మానుకుంటూననీ
మీటా భర్తిన చేసమామ వెళ్ళాం సోలవడలేక
వీరాయిని పీఠితో తరమేశాడు. దిక్కులేని పనేళ్ళు
వీరాయి వీధిన పడ్డాడు పానం. పెడితే తని, పెట్టక
సోత ఎన్నండే వీరాయి పోట్లకోసం ఆకలికే తాళలేక
... అంటే ముస్లిక్ కు ఓయందేరాడు. దయతువిన
కొందరు భల నేనా వంసుది దొంగవాడని తిట్టి
తరమనేకం.

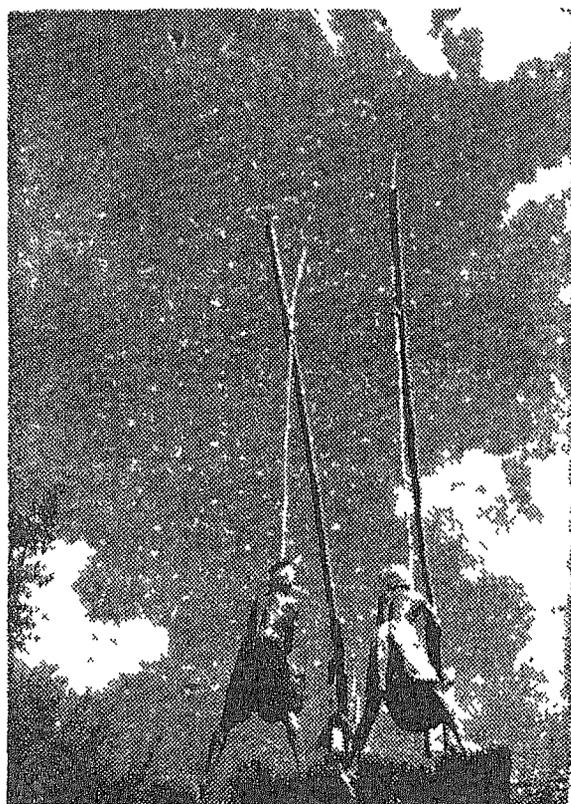
నడవలేక నడుస్తూ సీరసంగా గాలికి తూలతూ వీరాయి ముసలాంపన కనబడగానే వీరాయి అటు గుం
జక బంగళామందు అగాడు. ఎందుకో అశతో లోప గంటాయి, అయినా ధైర్యుడైన గుం
లికే తోగి చూశాను. అంత పెద్ద బంగళాలోనూ లోపలికి వెళ్ళాడు. వెళ్ళడానె అంత
తల్లి!" అన్నాడు అది ఆలంకార గింజ. "ద
చేసుకుంటాను.

ముసలాంపన కనబడగానే వీరాయి అటు గుం
గంటాయి, అయినా ధైర్యుడైన గుం
లోపలికి వెళ్ళాడు. వెళ్ళడానె అంత
తల్లి!" అన్నాడు అది ఆలంకార గింజ. "ద
చేసుకుంటాను.

శ్రీమతి కొమ్మూరి పద్మావతిదేవి

దిద్దురిస్తూ వీకటిగా ఉన్నాయి. మిటుకు మంటూ ఆత్మే ఇనం ఉన్నట్లు వీరాయికి కనిపించలేదు.
వీధి వీసాలు కాంతి లేకుండా దిగులుగా వెలుగుతున్నాయి. ముందు ఎరండాతో తాళనేరుతో దగ్గుతున్న

“ఎవడురా అక్కడ దొంగ పెద్దవ, గెలు లీరుచురి
లోపలికి వెళ్ళే ధైర్యం కూడా ఉండాలి” అంటూ గుం
ఉరసి అరుస్తూ ఆయాసంపూర్వం దగ్గు తున్న
సొమ్మిస్తాడు ముసలాంపన. భయంతో వీరాయి
వెనక్కి అడుగు వెయ్యుతూ అందరికీ లోపలనుంచి
ఉచావడ వచ్చింది. వీరాయిని, ఎవ్వరితోయ్యే చూసే,

“ఎందుకు నాన్నా అరుస్తావు, నే నువ్వితోగా
వెళ్ళరా నువ్వు? ఎందుకని తోచలేకే వెళ్ళావు” అంటూ
ముసలాంపన గుండెటా రావూర్తీ వీరాయిని చూసి
అడిగింది. వీరాయి సోపల వీరం చేస్తే వెంటనే ముం
కుంటూ అతి దీనంగా:

“దిక్కు లేనివాళ్ళే తల్లి! ఏ పని కాపిగా చేస్తే భలం
తండ్రి పెడితే చాలమా” అంటూ మీనప్పరింట్లో తాళ
గాడు. “కామ మనస్సు కలిగింది. వీరాయి మా అల్లా
లిఖం ముఖంమోద కనిపించి నల్ల అంటుంది. అంత
ముఖం చూసి ఉప్పించలం అంటు ఉరక, “కామంకే
పెట్టుకో నాన్నా నీ దిగ్గితే ఎప్పుడు అంటామి.
వాడి ముఖం చూస్తే మిటుకు దొంగలా తడు” అన్నది
శైల్యం చేసి.

“ఎవరిని ఒడితే వాళ్ళని నమ్మేస్తావు వెళ్ళి తల్లి, వా
నెవడో ఏదీటో (ఎ తెలియకుండా వచ్చిపో వెళ్ళామి
వామా?”

“ఏం? పెట్టుకుం టు, ఎవరినిన్నా నమ్మకం అంత
రావూ, అందరికీకాద ఎందుకని అంటు తే పిల్ల, లాలో
కే నేకేమటో, కాన్కా కే ముంట్ల దేవుడు ఆయనై
నీ పెట్టుకుని ఉండడు” అంటూ వీరాయిని లోపలికి
“లిగింది వీరాయి అనబడంతో పొంగిపోయాడు. ఎరు
గున వెళ్ళే ముసలాంపన పొదలదగ్గర కూచున్నామె.
అణుకుతాన్న నోటాన అయిన వెచానా ఉష్ట
కున్నామి.

ఆ రాత్రినిండి వీరాయికి ఆ అంబుల... అది
కేంద్ర. కడుపుకి తుండి ఉష్ట అయి... అది
వీలా జీవించ కలిగి ఉ... అది
మీద మరని వెనుకం నల్లగా... ఆ అంబుల... అది

ఆపర భగీరథులు

ఫోటో: శ్రీ డి. రాధాకృష్ణ

“అవును భద్రా! అందరూ మీరూ ఉంటే ఎంత బావుల్లా, నీతో చెప్పడానికి నాకు సిగ్గు వేస్తోంది. ఈ మిట్టిగాడు మీ తక్కువవాడు కాదు. నాకన్న వాడికి బల మందని వాడిని మొచ్చునట్లు చేస్తాడు. చూడు” వీవుమీది ఒక చార మాసించాడు, టీమ్ము. మీరా చూసేంది. వీవుమీద అప్పుడు గానున్న మాడుగుకాళ చారని. ఆమె చుట్టూ ఉంది.

“కాళ్ళే డా?”
 సిగ్గుతో ముఖం దించుకున్నాడు టీమ్ము. “ఈ ఇదేం కొత్త కాదు. నేళ్ళెక్కి పుల: వెములటాడు.. టీమ్మురాపోతే ఈ పని చేస్తాడు.”

“నిజం! నువ్వెందు మీరు ఉంటావో?”
 “మీ చెయ్యిలు, బలం లేదు. నా మాట ఎవడూ వింటు, నన్ను ఎవడూ నమ్మడు. నే నంటే ఎవడికి ఇష్టం లేదు. మిట్టి ఒక్కడికే కాదు. అందరికీ నేను అసహయపోయేను. అందరికీ వాళ్ళ ఇష్టమే. ఆ బాబు లిచ్చిన రూపాయి నాడే తీసుకున్నాడు. అడిగితే తప్పడానికొస్తాడు” టీమ్ము కళ్ళు వెంటడి వీళ్ళు బల బల రాతేయి. తనమీద తనకే జాలి పొంగి పొరిలింది అతని మనసులో.

ఆ కన్నీరు చూడగానే మీరా మనసు మెత్తుబడింది. ఆ దురదృష్ట వంతునిమీది కొంత జాలి చూపాలి న అవసరం వీర్పడింది. నువ్వెప్పుడూ జాలి పుట్టింది కూడా మనసులో.

“నే నడుగుతాను ఎందు కిమ్మడో నీ చెయ్యి ల దెలా తీసుకుంటాడు?” న్యాయ లుం తెలియ పుట్టింది. అది సరిఅయిన పని కాదు అని మీర మనసు తట్టింది.

ఆ మాటలు అసీ అనగానే టీమ్ము మీరా ముందుకు వెళ్ళి ఆమె కెందు కెందు ఎట్టు కుప్పాడు.

“మీ? ఏమయింది?” మీర అక్కడ నుండి.

“నీ కెందు కాళ్ళమీది ఎవరైనా ఉని ఆ పని చేయకు, నువ్వే పని చెప్పినా చేస్తాను. మీరా, నాకు మాటియ్యి. ఆ నంగలి అడగననీ!”

“ఇలా చేస్తే ఎవరన్నా పూరుకుంటారా?”

టిమ్ము ముఖం భయంతో నల బడింది. “నే నూరు కుంటాను. నే నూ రుకుంటాను మీరా, నే నూరుకుంటాను. ఈ మాట ను త్రం వాడి ముందు అనకు!”

ఆమె అదో విధంగా వాడివేపు చూసి, “కీ” అని చేతులు విడలించుకుని గలగల నడుముకపోయింది.

(నకేషం)

జవాబులు

(98 వ పేజీ తరువాయి)

లేదు. నా తెటర్ మిన్ అయిందో, ఆమె తెటర్ మిన్ అయిందో తెలియకుండా వుంది.

తె. భానుమతి. జగవతి నగరం

మీ వూరు మీద సరిగా వడింది కదా! ఎక్కడి రంగుగ్లెస్ అక్షరాలు వుండే లెబర్ క్లాస్ కిజై వా? అంటే ఏమిటో నాకు తెలియడం లేదు. గున్మార్షింగ్ వెల్ కన్—యిటువంటివా?

దోరతి విక్రిప్, ప్రీమడరం

నేను యానిబెసెంట్ గురించి (వ్రాసిన నాలుగు ముక్కలూ నాన్నగారికి ఎంతో సన్నాహుని రాతాల— చాలా సంతోషం. అందరూ మెచ్చుకోవడంవేరు, నాన్న గారి తాటివారు మెచ్చుకోవడం వేరు. మాన్ఫెండ్ నుంచి మీ వారికి బ్రాన్స్ ఫరయిందా? నద్దాంవద్దాం అనుకున్నానే గాని మీరు అక్కడ వుండగా మాన్ఫెండ్ రాతేకపోయాను. కుర్చీలకి యిలా అతుక్కోయూ మేమిటా అని మా యిద్దరికీ అశ్చర్యంగా ఉంది.

వి. సుందిరి, నెల్లూరు

సాగెకే మాకు కూడా బాగా కుడింది దన్నమాట. 1956 సిండ్వెలలలో సావేకేడే ఫ్యా మార్కెటా వుండే చూడగా.

సిహెచ్. సుబ్బారావు, కాకినాడ

“మీరు 24—10—56 తేదీ ప్రభలో (వ్రాసిన వ్యాసం మా స్నేహితులందరం చదివాము, మీరు జాతకాలు గురించి (వ్రాసినవన్నీ) నిజాలుకావనీ, జాతకాలమీద మీకు నమ్మకం లేకపోవడంచేత, మా అందరికీ కూడా అసహమ్యకం కలిగించడానికే అలా వ్రాశారనీ నేను నా స్నేహితులు అనుకోంటున్నాము. లేకపోతే ఉదాహరణలన్నీ జాతకాలకు అసహమ్యకం కాలంగా ఇచ్చారే?”—చెప్పాముగా, ఇది ఛాత్రి యనుల కాలంలో (ప్రారంభమైన కాలమేవమని, ఇది ‘సైన్సు’ కాలనేందుకు సార్వలీదేవి కావం గురించి మనవాళ్ళూ చెబుతూనే వుంటారు. దేశంలో ఇందరు జ్యోతిష్ములు వువ్వారే. మహాబాబ్ నగర్ రైలు ప్రమాదం గురించిగానీ, అరియలూరు యాక్సి డెంట్ గురించిగానీ సూచన ప్రాయంగా ముందు చెప్పి లేకపోయారే? అన్ని వందలవందల ప్రయాణికులలో కొందరైనా జాతకాలు మూసించుకుని పులటారుకదా తమకి ఆ కైములో గండం అని తెలిస్తే వారు ప్రయాణం చేయడం అయినా ఇలాంటి వాటిలో ఎవరి నమ్మకాలు నాటకు.

గొప్పలు

శ్లోక

ఒక యిల్లాలు తనకు దూరపు బంధువు లిరువురి వలనో యే ప్రయోజనం క న ప డ నం దు న్న నిరుత్సాహంగా యిలా ఆధిపి పక్కింటి యిల్లాలితో:

“స్వరాజ్యసభలో నా కిట్టరు బంధువు యున్నారు. మీ కెవరేనా వున్నారా?”

“లేదు. కానీ మా ఆత్మలు ముగ్గురు స్వారాజ్య సభలో వున్నారు.” అంది పక్కింటి యిల్లాలు.

(91 వ పేజీ తరువాయి)

కలియ తెలిగాడు. వాడు దాటి అన్ని మెట్లుడిగి ముసలాయన గదిలోనికి వీడున్నూ పరుగెత్తాడు. మీరాయి తీసుకుంటూ ఎవరో వీధివైపు పరుగెత్తారు. తెల్లవారింది. వీధి వీధులూ జనం గుంపులుగా చేరారు. పోలీసులు, పోలీసు అసీసర్లు ఇల్లంతా నిండి పోయారు. “ముసలాయన్ని ఆ కుర్రాడు కత్తితో పొడిచి ఇప్పట్టలో దంతా తీసుకున్నాడు” అంటూ గుసగుస లాడుతు అందరూ.

రక్తమయమైన గుడ్లలతో కప్పిళ్ళు కారున్నాన్న వీరాయి చేతులకు సంకెళ్ళు వేసి లాక్కు వెళ్ళాడు. ఏం జరిగింది ఎవ్వరికీ తెలియకపోయినా హేనుకీ—మీరాయికీ తెలియను. అందుకే హేను గుండెలు వగలే బాధతో వీడున్నూ చేతులు జాపి,

“వీగాయి. అయ్యో! పాపం” అంటూ ఒకటే విప్పింది. వీడున్నూన్న హేనుని చూసి అవుకుంటూన్న కప్పిళ్ళుని తడుముకుంటూ “వివేకమ్మా మీరేం పరచా లేదు” అంటూ వీరాయి గుంపులోంచి నడిచి వెళ్ళి పోయాడు.

హేను ఇచ్చిన పాత బ్రంకుపెట్టె కూడా మీరాయిలో వెళ్ళడం వంతగా చూసేంది హేను.

“దీన్నిండా మీ నగలూ, డబ్బు జాబాడు దొంగ వెధవ!” అంటూ అరిచాడు వీరు అధికారి. హేను సోపాలో కుప్పగా కూలిపోయింది. హేను వివేకమ్మా బంగళా అంతా ప్రతిధ్వనించింది.

“దొంగ వెధవ!” అన్నార అంతా. “వీరాయి” అంటూ హేను వివేకమ్మా కి జెప్పింది.

